

תשוקת הגוף

אסופת שירים

תשוקת האור

אסופת שירים

מבחר משוררים

תשוקת משורר

אסופת שירים

מבחר משוררים

מוֹטִיב
ספרים

תשוקת הגוף | מבחר משוררים
The desire of the body | Various poets

עיצוב כריכה ועימוד: אלירן דיין
הוצאה לאור: מוטיב ספרים

ניקוד והגהת השירים באחריות הכותבים בלבד!

מהדורה ראשונה – ה'תשפ"ה 2025

© 2025 כל הזכויות על היצירות המופיעות באסופה זו שמורות למחברים

© 2025 כל הזכויות על האסופה והפקתה שמורות למוטיב ספרים

info@motiv-magazine.co.il

סדר השירים

- 13..... אהבה | צ'רנה שולמנוביץ'
14..... קול המחשבות | איריס חן
15..... שיר אישה | תות הרמס סאטורי
16..... סוד חיים | יורם סלבסט
18..... ביקור פתע | קרן גפני
20..... לחם האהבה | יעל־דבורה בת־נוי
21..... פרח | דרור אריה
23..... זורח אליין במבט אוורירי | שי שרם
25..... חום גופי ניכר ברגל, כלב מטורף | תות הרמס סאטורי
26..... נווה מדבר | חגית בת־אליעזר
28..... האלתר | עדה מיכל ויינשטיין
29..... נעליים אדומות | ערן טורג'מן
31..... עירום | נועם מאיר שדות
32..... שירי זין | תות הרמס סאטורי
33..... תאונת סקס | איריס חן
34..... רעשי הנפש | קרן גפני
35..... * | פזית נאורי
36..... אירוטיקה | דנה אדרי־פינבלט
37..... וונדי | תות הרמס סאטורי
38..... לטעום מהכול | דרור אריה
40..... באת אליי | צ'רנה שולמנוביץ'
41..... חיים בסרט | יעל־דבורה בת־נוי
44..... טעם של הוד | ערן טורג'מן
45..... דופן | יורם סלבסט
47..... ניתוח | חגית בת־אליעזר

48.....	* תות הרמס סאטורי
49.....	* פזית נאורי
50.....	בלילות צ'רנה שולמנוביץ'
51.....	פעימה יורם סלבסט
53.....	טיימינג איריס חן
54.....	ליקר שוקולד יעל־דבורה בת־נוי
56.....	סקס נועם מאיר שדות
57.....	* פזית נאורי
58.....	מסע של יחד צ'רנה שולמנוביץ'
59.....	בשרים חגית בת־אליעזר
60.....	נשיקה צרפתית יעל־דבורה בת־נוי
62.....	לא נגמרים דפנה חיימוביץ'
64.....	תשוקה עדה מיכל ויינשטיין
65.....	נהרה יורם סלבסט
67.....	הלב צ'רנה שולמנוביץ'
68.....	אם תרצה איריס חן
69.....	שפע חגית בת־אליעזר
70.....	כנות קרן גפני
71.....	שיר מבוא יורם סלבסט
73.....	התעברות נועם מאיר שדות
74.....	התרגלתי דרור אריה
76.....	Totally יעל־דבורה בת־נוי
78.....	* פזית נאורי
79.....	כמה טוב צ'רנה שולמנוביץ'
80.....	העת החדשה קרן גפני

תשוקת הגוף היא אסופת שירי תשוקה, יצרים ואהבה של מבחר משוררים העוסקים בתשוקה ומיניות, ברגשות וביצרים. האסופה יוצאת לאור מטעם כתב העת המקוון **מוטיב מאוהב**. קדמו לה אסופת **בעבותות אהבה** ואסופת **משוררים אהבה**.

אהבה צ'רנה שולמנוביץ'

להתפתל ביחד בקשרי תשוקה,
להאנח מהנאה...
לשלב אצבעות שלי בשלך,
להתחבק ביחד במטה.
לראות בעיניך את עיני,
לחנים סמוקות, חיוך ענג.
להתרגש כל פעם מפגישה חדשה,
בתוך גן העדן שיצרנו, אני ואתה.
זה בסיס של אהבה כנה!

קול המחשבות איריס חן

שומעים את המחשבות שלך בקול
אתה אומר לי, בחינה גדול,
תפסיקי לחשוב
ונה בערה, כמו לומר לי
להפסיק לנשום.
אני חושבת, משמע אני קימת
והשאלה כעת היא, אם ניתן
לחשוב וליהנות בו בזמן...

שיר אישה

תות הרמס סאטורי

כמו ילד:

חוזר:

חוזר:

מבקש את רחמך עלי:

שפה זרה בשפתי:

מדבר אשה.

סוד חיים יורם סלבסט

חלף דְרָקוֹן הַכָּאב
עֲלָטָה לֵאט נְמוּגָה

עם מלים מלב אֶל לב
תְּהוֹם אִיטִית נְסוּגָה

מגע אֶצְבָּעוֹתֵינוּ
אט הֶצְמִיחַ רוֹגַע

מזִיכְרוֹנֵי דְלִיתִי
גופי רֶכֶן לְשִׁלוֹת

פְּנִינִים מִמַּעַן לָךְ
בְּמוֹפְתִים וּבְאוֹתוֹת

כַּעַת שְׁרוּעָה שְׁכַבְתָּ
אֵין בְּגָד לְגוֹפֶךָ

פְּנִים וְחוּץ הַתְּעַרְבָבוּ
שׁוֹב הֵייתִי לְאִשָּׁךְ

הַתְּרוֹקֵן אוֹצֵר מְלִים לִי
סֶסֶף עוֹנֵג אֵין כְּמוֹתוֹ

סוּד סַיִם הַמְתַּקֶּת לִי
הַיְקָרָה בְּעֵלְמוֹת

ביקור פתע קרן גפני

דפיקה מהססת בדלת
דָרָךְ העינית מגלה את דמותך.
פומסת
מְשַׁמֶתת
לא מוצאת מלים
ומסמנת לך להכנס.
מפתעת מנזכחותך
בין החומות שבניתי מפניך
איך בכזאת קלות הצלחת לחדר אותן?

אתה נבוך ושותק
העינים שלךנו משוטטות
במרחב האינטימי
המומים.
אנחנו מתקרבים כדי להתחבק
והוא לא מתפרק
אנחנו מתפרקים.

אֵשׁ נִצְתָת מִבְּפָנַי
וּבְרָז הַדְּמָעוֹת נִפְתַּח
וּמִצְמִידִים לָחִי לְלָחִי
וּמִשֵּׁם הַשְּׂפָתַיִם נִפְגְּשׁוֹת
וּמִנְשִׁיקִים
וְטוֹעָמִים
וְנוֹשְׁכִים
וְלוֹעָסִים
וְהַדְּמָעוֹת זוֹלְגוֹת, זוֹלְגוֹת.

נְשִׁיקוֹת מְתוּקוֹת וּמְלוּחָוֹת
דְּמָעוֹת שֶׁל
צֶעַר וְאִשָּׁר
וְתִסְכּוּל וְגַעְגּוּעַ
וְכַעַס וְתִשׁוּקָה
וְשִׂנְאָה וְאַהֲבָה
וְאִשְׁמָה וְתִרְטָה
וְעִלְבוֹן וְהִתְמַצָּה
וְכַף דַּקּוֹת אֲרָכּוֹת
שְׂאִינָנוּ מְסַגְּלִים לְהִתְנַתֵּק
עַד אֲנִי מוֹשֶׁכֶת אוֹתָךְ לְחִדְרִי.

לחם האהבה יעלדבורה בת־נוי

נגסתי מלקחם האהבה
הכפר מלא רכות
חבלי קשר נתבו אותי
אל זרועותיה

בפרורי-הלחם
הזנתי אותך
פרוסות עבות
ללא חרים

הגשתי לך פריד
הפרוסה העליונה – אני או אתה
הפרוסה המתונה – אתה או אני
ובאמצע – קושרת אהבה.

פרח דרור אריה

לברוך

להשאיר

אוהב

לא אוהב

מה פְּנֵה קִשָּׁה

אֶנְחֵנוּ בְּיַסֵּד כְּכָר חֲצִי שָׁנָה

מֶה פְּנֵה קִשָּׁה לְהַחֲלִיט

אֲנִי מֵאַחֵר

וְהַתְּשׁוּקָה לֹא אוֹתָהּ תְּשׁוּקָה

וְהִיא כְּכָר לֹא מְמַלֵּאת אֶת מַחְשָׁבוֹתַי

הֵאֵם זֶה לֹא אָמֹר לְהִיּוֹת כְּכָה?

עַד מְתִי

וְאֵם אֶלֶף

הִיא כְּכָר לֹא תַחֲזֹר

וְאוֹלֵי אֲנֹתֵר עַל הַדְּבָר הַכִּי טוֹב שֶׁקָּרָה לִי

אֶלֹוֹהִים שִׁישְׁמֵר

פעם הייתי מבקש כל לילה
שְאֵמְצַע אֶת האסת
לא משהו מיוחד
שֶׁרָק תרצה, שְתִהְיֶה מוכנה
הייתי צנוע, בלי קנאה

הפכתי מפנק
גחמני
לוחמני
וכשאתחרט
לא אוכל להשיב לאחור
אל מה שנעשה
אין לאן לחזור
לאן לחזור

זורח אלייך במבט אוורירי

שי שרם

נוגעת נשימתך בנשמת
קלות נוגעות נדינו בעצמה
מגששות באפלה שקפינו עלינו.
זורח אליך מצרים כל איום.

ואת עטופה בשלומך
ובשלותך העירמה מאירה אותנו זורחים.
זורח אליך כמו יובלות עוד לפני,
ואת רוקדת בשמלה צבעונית
את כל החלומות.
ואת שמחה אתם שלמה.

וביד רכה מעמיקה מעצמות,
פכה אהבה רוצה להיות.
רק זורח אליך וקשאת מחזירה
כבר הפכתי לשלם שלנו שידע;
לזרם ביקום קשום וצבעוני
שאוכל רק, לזרם אליך
במבט צבעוני.

חייוך רחב שלפֶת לעֲבָרִי.
כֵּלֶךְ אֵשׁ שֶׁלֶהֱבִית מְסַרְבֵּת לְשׁוֹרֶף,
מְלֻטָּפֶת-מְלֻטָּפֶת.
אֵינָה רְגַע בְּנֶמְזֵה הַזֶּה
נְשֵׁאִינוּ נְשָׁרֶף בְּלֶהֱבֵה...

חום גופי ניכר ברגל, כלב מטורף תות הרמס סאטורי

לשון של כָּלֵב
פוגֶשֶׁת
סְלִיַת נֶעַל
נְשִׁלִי.

אף נְשִׁל כָּלֵב מְרִיחַ
חֲלֵל רִיחַ
בְּמִקוֹם שְׁהִיָּתָה
נֶעַל.

לשון של כָּלֵב
מְגַרְדֵּת אֶהְבָּה
מִבֵּיִן קִפְלֵי גִ'יֵּס נּוֹפֵל
עַל נֶעַל.

אף נְשִׁל כָּלֵב:
מְרִיחַ חֵם
גּוֹפִי.

נווה מדבר חגית בת־אליעזר

כֵּאֵן זָרִים נִעְזְרִים
זֶה בָּזָה
מִמָּחָר כְּבָר יִחְזְרוּ
לְהֵמוֹן
מְגִלִים צְפוּנוֹת לָכֶם
בְּלִי חֻשָׁשׁ
לֹא יִרְאוּ הֵם זֶה אֶת זֶה
מִחֻדָּשׁ

מְדַבְּרִים עַל כָּל נוֹשָׂא
בְּלִשׁוֹנָם
מִתְקַרְבִּים מִתְלַהֲטִים
מְגִשִּׁימִים
נְשִׁיקוֹת מְשַׁרְבָּבוֹת
לִשְׁנוֹת
מְצַלִּיחוֹת אֶת הַמְּצַב
לִשְׁנוֹת

כֵּן הָיִיתִי בְּנֹה
מְדַבְּרִי
שֵׁם לְקַחְתִּי הַנְּאוֹת
דְּבֻשָׁה
זְכוּרֹן סֵי וְקִיָּם
לִי מְאִיר
פָּרֵז מְרֵז בְּבִקְרִים
בִּי מְעִיר

האלתר עדה מיכל ווינשטיין

האלתר אגו שלי
חושב אותך
בוגע בך
מלטרף את עורף ופניך
הוא מנשק אותך
האלתר אגו שלי
מטיל אתך
הוא תמיר
בפצצם שתינו תמירות
הוא לבוש בג'ינס
ושער פזור
מדיף ריח מרבה
הוא מדלג אתך
ברחובות העיר
ומגלה את חמוקיה
הנסתרים
האלתר יכול להיות
לצערי
לפחות בינתיים
רק במקשכים

נעליים אדומות ערן טורג'מן

נעלים אדומות
בשלהי המגרה.

גוף אשה
טהור.

כוסות שמפניה
על שלטון ערוף לרנחה.

נהעינים מתמזגות
אל תוף חבוק
להוט אהבה.

ידיים ארפות.

נפילה רפה.

נשיקה.

וימָגַע רַךְ וְעֹנֵג
הַמֹּתִיר טַעַם
נֶשֶׁל עוֹד.

בְּעֵלִים אֲדַמּוֹת
טְמוּנוֹת בְּתוֹךְ
רַגְלִים חֲטוּבוֹת.

חֵיוֹן מְתוֹק.

קְרִיצָה.

עירום

נועם מאיר שדות

אני מפשיט אותה לאט לאט
מוריד ממנה את החלצה
(עכשו לא חרף,
אין לה סודר או מעיל).
מוריד ממנה לאט לאט את החלצה
והיא נשארת עם מתחוננים לבנים סקסיים נחזית מתרה.
איזו מושקת.
איזו סקסית היא.
אלו שדים יפים מסתתרים ומבצבצים מבעד לחזיה.
אני מסתובב לגב שלה.
ומסיר את קרסי החזיה.
פורם את הפתורים
ומסיר מעליה את החזיה
כך שהחזיה הגדול מתנדנד לו קלות על בית החזיה
והפטמות הגדולות מחיכות לעברי.
נשאר רק להסיר את המתחוננים.
אני מוריד לאט ובעדינות את המתחוננים.
ומגלה את איבר המין העגל היפה.
הו איזה גוף נשי עירם יפה.
עכשו הסרט רק מתחיל.

שירי זין תות הרמס סאטורי

א

על מושב האסלה מחרבן
מטפטר מפנה שמו בשמו טרי
מהביל התה החם
הפיו האנושי המפתח.

ב

סלט פרות בשק"ש
לי בתחתונים מתוחים
טרם שביתת הנשק תודה לאל:
גבר מרטיב בלילה
מתוק תינוק בבקר שכור.

ג

סובב כמו זקפה
כמו מזון בכיוון אחד
לא נגמר הספוק:
בסוף הכל מאונן בתחתונים.

* תל חזקה, אוגוסט 1995
* שק"ש: שק שינה [צבאי]

תאונת סקס

איריס חן

אני יודעת שאיני
עוד אחת מתאונות הסקס שלך
ולא נצטרך להשתמש בביטוח
בקדי להנמין גרר
שיגורור אותנו מהיכוד אל הלבד
ולא נתעקש למקן את כל הסדקים
ולאחות את כל השברים
אלא, פשוט נאחז בחיים
ואלו, יחיו לצדנו ולא אנחנו לצדם.

רעשי הנפש קרן גפני

רעשי הרחוב
מעוררים את גופי

צפצוף רורס
מעלה בי עצבנות
ותחושת מתקן.

סירנת אמבולנס
גורמת לדפק מואץ
ותהיה אם אגיע
בזמן למקלט.

צעקות הרחוב
מיצרות אצלי שאגה
תמותו כָּכָר!

אופנוע שמקנה
מריץ אותי לחלון
ומעלה בי תקנה
שנה אתה.

★

פזית נאורי

הרי את תהיי חולה
כשאת פכה
חשופה
חשבת
שזה לא ידביק אותך
תמימה,
לא בשעת געגוע
לא רחוק מאוד מפה
לא ביום אחר
לא כשיהיה לך קר
לא בעינים פקוחות
לא שזהזמן יעצר
אלא פה עכשו
תרגישי,
על משתלבת
המדרכה

אירוטיקה דנה אדרי־פינבלט

מטיל על הגוף שלך
מחפש לי מורה נבוכים
מחפש שבילים על הגוף שלך
צוף מפתה מתחת לשיחים

מגלה עוד הרים נהרות מתפתלים
מתבונן בפליאת פיניר שגדקם
מחפש ושואל, מתרגש, משתולל
בגן עדן שלך אני הלה מקסם

חוקר בסקרנות את הגוף שלך
כמו מפת העולם הפרושה
מתרגש למגע של הגוף שלך
אדמה רטובה לידי הגטה

רץ, מתפתל, מלטרף, מזדחל
מגלה עמק, עוד גבעה מסתתרת
פוכש וחפון, איד הראש מתחרפן
לומד ושוקד את גופך לתפארת

מטיל על הגוף שלך
מחפש לי מורה נבוכים
מחפש לי שבילים על הגוף שלך
מסע אינסופי גבעולים ופרחים

וונדי תות הרמס סאטורי

וונדי נשכחה יחסה וספה
בין המצלילית למדרגות לא תרד:
לא אעלה באצבעי
הקונטור הגס הרך הנמשי המתביש
מתבקש קפלים לבליטות:
בליטות לקפלים.
כך נוצרים חללים
מעדפים.

לטעום מהכול

דרור אריה

רוצצה לנסות את כלן
גם אותה ואתך
ואת זאת מאחור
לבדוק התאמה עם כלן
אחרת אידו אצלים לבחור

לא לגעת
לא להרס את התשוקה
לשמר על הגתלת
מפניך, עצמך

ויברגע שתגעו
תגלה ושהכל היה סתם
תענה בלי כסוי
חסרת מטרה, גרוי
שפרמה את הכל
את כל מה שהיה
ועכשו כבר מלכלך
אין דרך חזרה

שְׁתַּרְר
אֶתָּה רְכוּשֵׁנִי וּמִתְנַשֵּׂא
קִנְאִי,
מְאוֹסָה.
נִלְדוּתִי, לֹא מִבֵּין
כָּל הַזְּמַן עִם מִחְשָׁבוֹת זְרוֹת
תְּשַׁתַּרְר כָּכָר
תִּתְגַּבֵּר
תִּתְחִיל לְהִרְפוֹת

מִפְסִיק לְהִקְשֵׁר לְכָל נְשׂוֹת
אֶתָּה לֹא מוֹכֵן לְהוֹדוֹת בְּטַעוֹת
שְׂאוּלֵי זֶה מִיָּתֵר
שְׂאוּלֵי כָכָר הַסְּנוּנִית
מְכֻלּוּם,
זֶה מָה שְׂנוֹתֶרֶת

באת אליי 'צ'רנה שולמנוביץ'

באת אלי, הושטת יד
משכת אותי מתהום עמקה.
מרים על ידיך, נושא אל האור,
חזרתי אליך מתוך השחור
הגוף פגוע, הנפש קפוצה.
אתה מטפל בי, יש בך הכלה.
עיניך טובות, ידיך מלטפות אהבה ללא תנאי,
אור תמיד מאיר.
באת אלי, הושטת יד, אני שלך ואתה שלי
צועדים בדרך אוספים קרני אור
ואתה שומר שלא אפל לתוך תהום.

חיים בסרט יעלדבורה בתנוי

אני נמסה
כשקולך נוגע בקולי
כלי,
בתפילתי אתה הרוח שלוטרף פני.
"בקשתי את שאהבה בפשי",
"יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה,
הראיני את מראיך, השמיעני את קולך".
הלוח אטי,
אתי,
הופך את זה לסרט של חיי.

צליל נודד נצמד
דבש מלחך אצבעותיני ומתמסר.
וסלם sol
מנגן אדוות,
touch מתנגן,
וצ'לו פושט לב.

נוגעת במיתריך המקדשים,
בקנים,
בחוזן,
בסמטאות,
ונשם נוטף עלינו בפשיטות מתמכרת.
אהבה מתפשטת בכחל,
ופיקאסו מצויר במכחול
ביומני התמים.
מגע מערטרל,
מערטרל,
מטה מערטרלת.
ואדם משגע על כל הראש.
מים רבים לא יכבו,
גם נהרות סוערים לא ישטפו
ת'תחושות, ת'רגשות.
תוים לוטפים אדמה רכה.

אתה מצויר עלי,
ענג בתולי בחוף-מבטחים.
צדפים נושקים למים,
חוף נושק לחל ולקדש,
"אנה הלך דודך, היפה בנשים,
"דודי ירד לגנו לערגות הבשם,

לרעות בגנים וללקט שושנים
שמאלו תחת לראשי, וימינו תסבבני".
להבה משתוללת.
צבעים.

נטרפים בסירה מנר
לוגמים בקבוק זין 'מרלו',
ואדם משגע על קול הראש.
אתה רוכן אלי,
אני שמה עליך ראש ונרדמת.
אתה שר לי סרנדה
מתסת לחלוני. חלומי.

טעם של הוד ערן טורג'מן

מלטרף גופך
ברוך.

פטמומיהך זקורות
להפליא.

גופנו נצמדים
בלהט.

גר רוקד
בקצב תשוקתנו.

את לופתת,
מלטפת
בתשוקה עזה.

ומרטיטה גופי
אט אט
בטעם של הוד.

דופן יורם סלבסט

מדפן לבנה של טנדר
קרא לי שמך אדום נעוץ בו
"נועה שמונה – סנדלי אביב"

רעדו רגלי מול תו מבט
אבוד בודד לנד רמזור
ממתין לשווא שיזדרז

יואיל סוף סוף ימיר צבעו
מחלונו הבחין נהג
בתוגת עיני הנפערות

הגוף חלון נטל לו מסטיק
חדד מלים מול השמשה
שפתיו קראתי ובערתי

מנה תכונות רק לה ישנו
הרגלים שלא הפרתי
לבנים מזמן שכחתי

הוריקן האור שעט נהג
מבט עיניך ושמה בדפן
בתלומי עולים מאז

כמיתה בי לרגעי הסוד
נדך רפה, לך נעם גוף
בין נמוג לבין אפוף

אף כי הרחק ובנפרד הפלגנו
ניחוסך בי לשב ומתהדד
ביומני עולה יורד

ניתוח חגית בת־אליעזר

השגרה חתוכה באזמל מנתחים
שערי זב פסים מובסים
אני נשמטת בחבל
אתה עולה בסלם
בוא נאמין בנסים

המוח פוקד על תנועה, העדרה
תחלה במישור, עלית מדרגה
אך נוע ינוע שלדי הכאוב
בתוך מעטפת חיה

ומתי נסמן החלמה? הרופאים
לא אומרים במכתב השחרור
אך אנחנו יודעים: כשנצא מתדש
ברקוד התשוקה, בסחרור החושים
אז יהיה זה לגמרי ברור

תות הרמס סאטורי

מוטיב הסלון הפתוח נשמט מידי פיטר פאן
הבא על ונגדי: הבא על אמו כביכול. לא בכאן:
אינני פיטר פאן. היא אף נשמה כלמה:
שם איננה. כלשמה את המוטיב מחיי
הקפידה להתראות עמי בחוג הבית.
הקפדתי להטיס את ראשה במוטיב
המתנפץ לרסיסי סלון פתוח עד שמתה
והכבידה על מעופי גופי בתוך גופה הקר
דקרתיה כדרך הסיות.

* 1995-2019

★

פזית נאורי

אני מפנטזת עליך
על ההנאה שלך.
כשנשפכת בליקה לישון
וכשפוקחת בבקר עיניים
על האחיזה שלך אותי,
על אותי אוהבת בך
מפשיטה, מלטפת,
לשון עוברת על עצם וסחוס
טועמת את הגוף המכר
אז מתמזגים יחד
רך וקשות,
ענג ויפי,
גוף על גוף.

אברים מתנגשים בלהט ותשוקה
כמו עצמים שלא נפגשו זה זמן מה
לשון מתגלגלת בפיה החם
עיניים מדברות באור הרך בחדר
מסגירות ללא קול
תחושה

בלילות 'צ'רנה שולמנוביץ'

אָני פּוֹסע בלילות
אין לי תשובות לכל השאלות
אָני פּוֹסע בלי לדעת לאן רגלי אותי מובילות
הגשם מטפטף עליי
מרטוב פני ואת גבי
אָני ממשיך לפסע, לצעד בשביל
לבי חד, אָני כּוֹאֵב
מחשבות עוטפות אתי כמו עננים כבדים
אָבל אָני ממשיך לקת
עומד על סף דלתך
את פותחת את הדלת
ואני יודע שאין מה לבקש
על המרחק לא נפצה בכמות אהבה
את במרחק שנות אור
אין פתרון לשאלות
אָבל אָני ממשיך לקת
לפסע בשבילים גשומים
ובכל לילה להגיע רטוב,
על סף דלתך מתחנן לרחמים

פעימה יורם סלבסט

פעימת אהבה בחפץ ידי
שֶׁרְטָטָה לי קוים
לא זכורים לי כְּמוֹתֵם

נגע בי מבט לך
דגדג לי נעים
אבדתי שווי משקל

סחרור פתאומי
גרד עור גופי
שכר בשם מכר

שטפתי חפנים
רשמתי תוויד
סערו גדות ראשי

כאב לי הערב
טרודה פה חלפת
עניינייה דחקו עניני

רַפְּרָפָה כַּף יָדַי
נִגְעֵתִי בְּדָם חֲרָף
אֶת מְזוֹר לִי וּמִים חַיִּים

טיימינג איריס חן

זה העיתוי שְלַנּוּ הלֹקָה בְּחֶסֶר
אֶחָרָת, לֹא אֲדַע אִיךָ לְהִסְבִּיר
אִיךָ אֲנַחְנוּ כָּל כּוֹחַ יַחַד וְכָל כּוֹחַ לְבַד.
מֵרַגְעֵי הַחֶשֶׁךְ בָּהֶם אֶסְפֶּת אוֹתִי בְּשִׁמֵי יָדֶיךָ
וּבְקוֹל רוֹעֵד שְׁאֵלֹתַי אוֹתָךְ אִם אֵינִי כְּבִדָּה לָךְ.
הַחֲזֹרֶת לִי חַיִּים מְבַלֵּי שְׂיֻכְלֶתָ לְהִבִּין
אֵיזָה תִּפְקִיד עוֹד שְׁמוֹר לָךְ בְּחַיֵּי הָעֵתִידִים
וְכִמָּה עוֹד תִּצְלִיל אוֹתָךְ וְאוֹתִי
עַד שְׁלֹא יִשְׁאַרוּ בְּנוֹ חַיִּים.

עוד שִׁבְעֵ!

עוד שִׁבְעֵ שָׁנִים אֲנִי נוֹתֶנֶת לָךְ
לְהִבִּין זֹאת, כְּמוֹ שֶׁהִבִּין יַעֲקֹב עַת חִפָּה לְרַחֵל
כִּי בִינַתִּים, זֶה לָאָה שְׂיֻשְׁנָה אֶתָּךְ בְּלִילָה
וְאֲנִי רַק עוֹבְדָת בְּלִילוֹת עַל שְׁרִיר הַסְּבָלָנוֹת.

ליקר שוקולד יעל-דבורה בת-נוי

מטיילים בחוף בתול
נוקדים על אדוות
מתמסרים
משאירים עקבות
מפזרת חול על גופך,
בין קדש לחל.
מיחדים,
מתחדים,
מיתר נושק רפות
מערבב חול וקדש
תשוקה מערסלת תוים
ומתפשטת.

צ'לו פורט פרטים
על גופנו
במיתר מלא,
רוח נושבת
מערסלת מטה תמימה

משלבים ידים,
נודדים,
אתה מפזר עלי דף מלא תוים נצמדים
נשיקה מתערטלת בתוך כף-ידך
מנגנת בתול
מפזר עלי ים.
לוחשת תוים באזנה
קשת בענן נשפכת.

סקס

נועם מאיר שדות

גם דתיים עושים סקס.
שאף דתי לא נגיד שזהו קדוש
בלילה הוא שוכב עם אשתו ונהנה
בתנאי כמוכן שיהא לא נדה.
עושה הרבה ילדים
ומקנים מצוות פרו ורבו.
חלק מנה אומתי וחלק מנה מסכה.
כלם אוהבים סקס.
לא משנה מה הם.
בהיותם בני אדם.

★

פזית נאורי

בוא נשיל אֶת העולם מאִתנו
בוא ננקה הכל מהרגע הזה
נשים עצמנו על המזבח
לשתכלה אותנו אֵשׁ
לשיבערו עצמותנו
לשגופנו יכאב מתשוקה
העינים ידברו
המבטים ינעצו
הפה יפתח
ורק קולות אִנחה יבקעו ברעד
קולות של אהבה

מסע של יחד 'צ'רנה שולמנוביץ'

פתאום כְּשֶׁהעוֹלָם עוֹמֵד מְלֻכָּת,
וְיֵשׁ קוֹל אֲנַחָה... פֶּתְאוֹם נִכְנָס הַשְּׁקֵט
וְיֵשׁ קֶצֶת הַפְּסָקָה.
הַכֹּל יוֹמֵר בְּרוּר... הַדְּרֹךְ מִתְּבַהֶרֶת,
אֲתָה אֵתִי תְּמִיד... אֲנִי תְּמִיד נִשְׁאַרְת.
נִזְכָּרֶת בְּזִמְנֵים הָרֵאשׁוֹנִים כְּשֶׁשָּׂרַק הַפְּרָנו
אִיךְ הַיְדִים הַשְּׂמֵלְבוּ, אִיךְ נִלְכַּד הַמַּבֵּט
וְנִיצוּץ שֶׁל אֲהַבָּה נִצַּת.
עַל דְּפִיקוֹת שֶׁל הַלֵּב מֵהִתְרַגְּשׁוֹת שֶׁל פְּגִישָׁה,
עַל עֲנַן שֶׁל רִיחַ בִּשְׁם מִשְׁמֵלֵב שְׁלִי וְשֶׁלְּךָ,
עַל פְּנוֹת מְצַהֲרוֹת, עַל רִגְעִים שֶׁל שְׁקֵט וְחִבּוּק
עַל כֹּל הַטוֹב שֶׁהֵבִיא אוֹתָךְ וְאוֹתִי לְבַחַר לְהִיּוֹת!!!
לְהִיּוֹת בְּיַחַד, לְבַנּוֹת חַיִּים, לְהִשְׁאֵר בְּיַחַד גַּם כְּשֶׁהַכֹּל מִפְּחִיד.
וְגַם כְּאֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם עֶצֶר וְהַפְּחָדִים עָלוּ,
בְּחִרְנוּ שׁוֹב לְהִיּוֹת בְּיַחַד... לְנִשְׁם, לְהִתְחַבֵּק
לְהִתְרַנֵּס מוֹל הַשְּׁקֵט וְלְהוֹדוֹת עַל כָּל הָאֲהַבָּה...
תּוֹדָה עַל הַדְּרֹךְ וְתּוֹדָה לְיָקוּם שֶׁהֵבִיא אוֹתָךְ!

בשרים חגית בת־אליעזר

אני מנמסת את מפרק הירך
של עוף מפֿשר
והרופא הבכיר מאחורי שערי צדק
חותך בפֿשר החי של אמי
בדרךכו אל השֶׁבֶר באגן הפֿריד

טביון הירך הטרי,
המוגן זה עשורים
מפני השמש, משחיתת הפנים,
הוא מבלעת ארוטית תמידית

אני יורדת לסוף תשוקתך
אל רעננות גופי הנתיק

נשיקה צרפתית יעל-דבורה בת-נוי

כחל מתפשט,
רפות מערסקלת,
מערסקלת יין,
אדם נוגע בי.
רחובותי צמאים,
מענינותי נובעים,
וגלים נושקים יין אדם לשפתיך
זורמים, רומזים
חושניות מתפשטת
סדינים פושטים לב,
מתפשטים.
"פתחי לי אחתי רעיתי
יונתי תמתי".
"מה יפו דדך
אחתי כלה, מה טבו דדך מיין
וריש שמניך מכל בשמים".

ים מפזר חול עירם
יום שוקע בי ושוקה
גומעים כוס לוטפת

חוטפים חוף קשורף ומלשגע.
מלחכת דבש,
נושקת מלים.

נין גוזל,
מציר עלינו
דבש סוער.
תשוקה טורפת חוף,
קלפים נטרפים באינטימיות
הלובשת שמלה שקופה
ותחרה.

"השבעתי אתכם
בנות-ירושלם, אם תמצאו את-דודי
מה תגידו לו",
שחולת אהבה אני,
מה דודך מדוד היפה בנשים,
מה דודך מדוד שפכה השבעתנו
עיניו כיונים על אפיקי-מים".
מסתכלים אחד לשני בעינים
עמק,
פורטים, מפרטים,
סימפוניה.

לא נגמרים דפנה חיימוביץ'

השירים לא נגמרים
ולא הספורים
ועל חלומות
אין מה לדבר
עמקים הם מכל באר.
והגלים –
ממשיכים לקצר
כל הימים
לא נגמרים
השקרים
גם האמתות,
הלידות והמיתות.

אבל יותר מכל
התשוקות – מציתות
נשמתן של נשים,
נשמתם של גברים
קשישים וצעירים
בעתות מלקמה,
בעתות שלום.

הלב צמא לאֶהבה
הגוף גועש מתאונה
ופועמת התקווה
שלא יכאיבו,
שלא יקזיבו
שלא יחדלו מלהיות,
שימשיכו להקיות –
התשוקות.

תשוקה

עדה מיכל ויינשטיין

הלב או התשוקה שלי חוזרים אליך
כל הזמן,
לגעת בְּשִׁדְךָ
בבטנה בְּפִנְיֶךָ.
לשוני בלשונך,
סמוקי בסמוקיך,
להתענג על נְשִׂיּוֹתֶךָ.
השְׁרִירִית.
על הנגודיות הזו בהנְוִתֶךָ.

נהרה יורם סלבסט

נְהָרוּ נְהָרוּמֵי
מִשְׁתֹּקְקִים וְשֹׁקְקִים
אֵל יָם רַק בְּךָ שְׂמֵק

רְחֹשׁוּ בִּי אֲדוֹתַי
בְּקֶשׁוֹ בְּצִלִּיל צְלִילֶיךָ
לְצִלּוֹל רַכִּים אֲלֶיךָ

כְּמָהָה בִּי כְּמִהָתָם
מִתְהוֹם גְּרוֹנֵי קֶלֶח קוֹלָם
בְּקֶשׁוֹ תִּהְיֶי עִמָּם.

אֵל מִימֶיךָ הַשְׁתֹּקְקֵתִי
שְׂכֶשֶׁף תְּנוּי קוֹלֶךָ קֶצֶף בִּי
שְׁבִית לִיבִי פֹה עַד עוֹלָם.

אִם בְּלִילוֹת תִּפְנֵי לִי גַב
אֶקְרָא לָיִם אֶפְשֶׁר אֶצְרַח
הִנְנִי כְּאֵן הוּא בּוֹא וְקַח!

הי אישה שלי לי
מאור חיי סתיו ואביב לי
שורותיה צוף ושחרף

ואני אהיה רק לך
גרים כוסית גרקוד גרקח
חיים בשנים מה אל מה

הלב 'צ'רנה שולמנוביץ'

הלב מתרחב, הדם מתנקז
אתה מתקרב, הדפּק עולה
שפּתים לוכד, מחזיק בַּחבוק
הלהט קָים, הגוף מתפתל...
אתה מחיך
הלב מתרחב, הדפּק עולה
אני ואתה זה ספור אהבה.

אם תרצה איריס חן

אוֹהֶבֶת. תִּסְכּוּלִי פְּרוּשִׁים לִפְנֵיךְ
עִירָמִים וְלֹא מְבִישִׁים.
בְּרַעֲנוּנוֹת מִפְתִּיעָה וְחִתִּית
מִתְפֹּגְגִים לְמַגַּע מְלוֹתֶיךָ.

רוֹצֵה לֹמֵר לְךָ

אם תִּרְצֶה לְמַצֵּא אוֹתִי, אֶתְּהָ צָרִיךְ לְהִרְגִיעַ.
אם תִּרְצֶה לְלַמֵּד אוֹתִי, אֶתְּהָ צָרִיךְ לְהַבִּיעַ
תִּסְכּוּלִיךָ שֶׁלֹּךְ בְּאִמוּנָה עֲמֻקָּה,
חַיּוּנִית, חִלּוּנִית, סִלְחָנִית.

כִּי הִדְרִיךְ הַבֵּיתָה אֶרְכָּה, מִתְאַחֶרֶת
וְאֲנִי אֶחֱרִיקָ

מִחֲזָרָת.

שפע חגית בת־אליעזר

נִפְיֵק מִטְעֵמִים מִהֶנְתַּח הַדָּשָׁן,
אֲשֶׁר נִקְצַב לָנוּ בְּאֶטְלִיז הַזָּמַן,
בְּלֹא תִזְכּוּרוֹת הַדַּקּוֹת.

נִתְפַלֵּשׁ בְּעֵמֶק הַחֲוִיָּה
נִשְׁאִין לָהּ מִדָּה.

כנות קרן גפני

בכנות המצב די סתום

בכנות לא מרגישה כלום

בכנות אתה יכול ללקח
ולנתק מגע

בכנות לא תזיק לשנינו
הפוגה

בכנות מחכה לי גבר אחר
נו, זה ברור

בכני כנות לבי שבור

שיר מבוא יורם סלבסט

אֶהֱבֶת נְעוּרִים מְעוֹלָם לֹא מִמִּשְׁתִּי
פְּלִקָּה מִפְתִּיעָה נִכְחָה כְּשֶׁהִרְהַרְתִּי
בְּדִיוֹק כְּשֶׁקָּרָאת לִי

תְּשׁוּקָה מְשֻׁנָּם מְזַמֵּן דְּעֵכָה בִּי
חֲרוּט דְּיוֹקְנָה הַמְחַמֵּץ בְּבִשְׁרִי
קְלוּשׁ הַסִּיכּוּי תִדְקָה

חֵשׁ עֲדִין אֵשׁם כְּשֶׁנִּזְכַּר לְפַעֲמַיִם
תְּלַמִּידִים בְּשִׁישִׁית עֲדִין תְּמִימִים
בְּתוֹם יוֹבֵל יוֹתֵר

בְּחֻצוֹת סְחוּט הַשְּׂתַרְעָתִי וּבָאֵת
אִישָׁה יְקָרָה גִּשְׁפָּבֶת וְחִבְבָּת
אֲזַנְדָּה קְשׁוּבָה לְשִׁפְתִּי

מִפְּלִיאָה הַפְּצִיעָה שְׁמִימִית בְּרוּחִי
שְׁאֵלָה מֶה הָיָה וְאֵיךְ זֶה שְׁכַחְתִּי
עַתָּה שְׁכַבְתָּ אֶהֱוָה בְּחִיקִי

געגוע ניצת בי כמעט ונלגתי
עצמתי עייני להסתיר ונשבבתי
מחר אנסה לספר...

התעברות

נועם מאיר שדות

מה קורה בסדרי סדרים
את זה איש אינו יודע?
מבעד לפסתות ולסדינים
נפער חר בסדין
והגבר במלוא אוננו
בא לקיים מצוות פרו ורבו
והאשה שוכבת בדממה
מקבלת את הגזרה
פושקת רגלים
מוכנה להתעבר
רק פי היא חרדית
עוד ילד לה!

התרגלתי דרור אריה

התרגלתי לתחושה
התרגלתי לנשיקה
לחיוך
למבט
למשחקים
ללהיות עם בת

יש את הרגע הזה
השביב הקטן, הקצר
שבו התשוקה עוברת
ושום דבר לא נשאר

כל כך מחכה
לרגע הזה
ללהיות שוב איתה
והנה שוב הוא נגמר
ושום דבר לא נשאר

והגוף שְׁלֵה, הַשְׁפָּתִים
לְשׁוֹן, הַגֵּב
וְהוּא כָּבֵד זָר
וְשׁוֹם דְּבָר לֹא נִשְׁאַר

הַתְּרַסְקֵנוּ קִצָּת
וּכְבָּר אֲנַחְנוּ לֹא מִדְּבָרִים
סֵתֵם שְׁנֵי יָדִידִים
מִכָּרִים
בְּעוֹלָם שֶׁל אֱלֹהִים

וְהוֹפֵ תִּזְרְנוּ
וְהַרְגַע הִנֵּה, הוּא תִזְרֵר
וְהִנֵּה הוּא שׁוֹב עֵבֵר
וְשׁוֹם דְּבָר לֹא נִשְׁאַר

Totally יעל-דבורה בת-נוי

נגסתי מתפוח
טעמים מתפשטים בסגל
אדם וסוה בגן-עדן
לוטפת את גופנו הרוח
וזרקת אותנו לחוף,
מבטים נוגעים כחל,
גן עירום כביום הנולדו
שלובים באותה פעימה,
נביעה.

Touch

ערגתי אליך
געגע totally
משלבים ידים ולב
בצדנה,
באתי אליך
בצניעות פסיעותי
טילנו בגן-עדן
נסחפנו בשבילי האהבה

תפוח אֶלמוֹנִי

מִסְתוֹרִי

צוּף נֶסְתֵר מְתַגַּלֶּה

בְּהֶדְרֵת-קֹדֶשׁ.

Touch

יִצְאָנוּ מֵהַגֵּן

מִנְגְנִים דוֹעֵט.

נְעֻלְנוּ ת'שֶׁעַר וּת'נִעְלִיִּים

Private collection

רוּחַ נוֹשֶׁקֶת לַחוּל, לַקֹּדֶשׁ,

לְשִׁפְתוֹתֵי הַפְּרִטְיוֹת,

מִטְמִינִים ת'מִפְתַּח בְּלֵב

מִשְׁלִיכִים לַיָּם.

.Touch

פזית נאורי

אוהבת אותך בעיניים המסוקרות
אוהבת אותך בידיים
אוהבת אותך באישון העין
בפתולי האזן
בחספוס זקנה

אוהבת אותך באצבעות הרגלים
בקשרי שערות חזה
בקרחת המבריקה
במתיקות עפעפך
בלשרי רגליך,

אוהבת את איברי גופך
וכשאתה שואל
אם השארתי אצלי משהו
וכמוכן מתכנן להרגשה,
אני עונה ישירות,
כן כמוכן
השארתי אצלי
הרבה שערות

כמה טוב 'צ'רנה שולמנוביץ'

כמה טוב לעמדם מול מראָה...
עירמה כביום הנלדד, שקופה, מתבוננת...
כל הצלקות, השריות, הסימנים והקמטים
הפל פרוש לפניך ואין לאן לברח
נשימה עמקה, לא פשוט המבט שעובר אליך.
שם בארץ המראות הבבואה רואה הכל, ממנה את לא יכולה להסתיר.
כל שריטה מזכירה לך חנה בסיים, כל צלקת כאב שעברת,
כל קמור ארוכה שפנקת את עצמך, כל קמט את הזמן שנגזז וחלף.
מה מונע ממך לישר מבטך, לעמדם בכנות אמיתית
מול אותה בבואה שנמצאת במראָה שָבד, מתבוננת בהרבה אהבה.
אולי הסביבה, אולי הסיים, אולי את עצמך או האיש שלצדך.
עמדי בזקופות, את יצרת את מה שאת רואה!
באהבה התבונני, מבלי לחייך את כל שעברת,
סלחי על טעויות שאי-אפשר למקו,
התאבלי על כאב שחלף ולא יחזר...
תני לעצמך כוח, הסתפלי בכלך!
את נוצרת באהבה על פני האדמה וכל היקום בתוכך,
הביטי בבבואה שבמראָה, החזירי לה חבוק.
כמה טוב לעמדם עירמה כביום הנלדד מול המראָה,
ולתבין שאת משלמת כפי שאת ואין בך שום דבר פסול.

העת החדשה

קרן גפני

אתה לא מרפה ולא מותר.
שיחה אהד מרגישה כמו ישיבה
בקרון רפכת הרים רגשית
כשלידי יושבת סופה.

אתה מרגיז אותי מכל פה הרבה דברים
וכלן הם מראות שלי.
הרצון להיות צודקת
ולחיות מיטדת
והשמוש במלים עצמתיות
ורוצה שהדברים יהיו בדרךפי.

אתה המורה הכי חשוב בעת החדשה שלי
וגם שדה האמונים.
כעת הגיע הזמן
להכנע לעצמי
להתמסר
ולחיות נוכחת
ללא פחד רק באהבה.

דנה אדרי־פינבלט
דרור אריה
חגית בת־אליעזר
יעל־דבורה בת־נוי
קרן גפני
עדה־מיכל ווינשטיין
דפנה חיימוביץ'
איריס חן
ערן טורג'מן
פזית נאורי
תות הרמס סאטורי
יורם סלבסט
נועם מאיר שדות
צ'רנה שולמנוביץ'
שי שרם

